

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணு வென்னும்

பவாநிப்

பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

இது

பவாநி போர்டு ஹைஸ்கூல்த் தமிழ்ப் பண்டிதர்

திருவாளர்

கு. குமாரசாமி பிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஷையூர் சிவஸ்ரீ சு. நடேசக் குருக்கள்

அவர்கள் பொருளுதவியால்

பவாநி கோல்டன் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை] 1924 [அணு 3

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணு வென்னும்

பவாநிப்

பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

இது

பவாநி போர்டு ஹைஸ்கூல்த் தமிழ்ப் பண்டிதர்

திருவாளர்

கு. குமாரசாமி பிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஷெயூர் சிவஸ்ரீ சு. நடேசக் குருக்கள்

அவர்கள் பொருளுதவியால்

பவாநி சோல்டன் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924

முகவுரை.

ஸ்ரீ வேதநாயகி சமேத ஸ்ரீ சங்கமேசப் பெருமான் திருவருட் பெருமையை உன்னியபொழுது அடியேனுக் குண்டாகிய ஓர் தீவிர எண்ணத்தாற் பாடசாலை வேலை யில் ஒய்வு கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களில் ஐந்து நாட்களில் விரைந்து இந்நூல் பாடிப் பூர்த்தியாயினமையாலும், அடியேன் இயல்பிலேயே சிற்றறிவினனாதலாலும், பின் னர்ப் பிழைகளைக் கவனிக்க அவகாச மின்மையாலும் பிழையிருத்தல் கூடும்.

அச்சுக்குக் கொடுத்தபின் எனது ஆப்த நண்பர்கள் சிற்சில திருத்தங்கள் செய்தனுப்பினார்கள். அவை வரு வதற்கு முன்னமே அச்சிட்டானபடியால் மாறுதல்செய் யமுடியவில்லை. திருவருட் செயலால் இரண்டாமுறை அச்சிடநேருங்கால் அவ்வாறு செய்ய உத்தேசித்துள் ளேன்.

இப்புத்தகங்களாற் கிடைக்கும் ஊதிய முற்றும் ஸ்ரீ சங்கமேசப்பெருமானது திருச்சந்நிதானத்தில் நம் சைவ சமைய பரமாசார்ய மூர்த்திகளது திரு நக்ஷத்திரங்களில் “குருபூஜைத்” திருப்பணிக்கே சேர்ப்பதாக அச்சிட் டுத விய ஸ்ரீ நடேசக்குருக்களவர்களும், அடியேனும் தீர்மா னித்துள்ளோமாதலால் இந்நூலிலுள்ள பிழைகளை அடி யார் பிழை பொறுக்கும் அமலன் பொறுத்தருள்வான் என்பதும் திண்ணம். ஆதலால் தமிழுலகமும் பொறுத்து மேற்கூறிய அரியபெரிய சிவபுண்ணியம் நடைபெறக் கருணைபுரியுமாறு பன்முறை வேண்டுகின்றனன்.

இங்ஙனம் அடிமை,

கு. குமாரசாமி.

சாற்றுக்கவிகள்.

இவ்விரண்டும் பேரூர்ப் பட்டீசுரர் ஆலயம் ஸ்தானிகம் ஸ்ரீமத் ம. நா. இராமசாமி சிவாசாரிய சுவாமிகள் பாடியன.

வெண்பா.

அந்தாதி காணற் கரியனனு விற்பானுக்
கந்தாதி யானபதிற் றந்தாதி—முந்துசைவ
மேன்மைக் குமாரசா மிக்கவிஞன் சூட்டினன்
பான்மைத் தமிழாற் பரிந்து.

அரன்பணிகொ ளன்ப னவனடியார்க் கின்பன்
பரனையலாற் பாடாத பண்பன்—வரம்பெறுசீர்
வீரூர் குமாரசா மிக்கவிஞன் சொல்கவிபோல்
வேறூர் புகல்வார் விளம்பு.

இது கோயமுத்தூர்ப் பிரபல வக்கீலும், சென்னைச் சர்வகலா மன்றத்தின் அங்கத்தினருமாகிய திருவாளர் ஸி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் பி.ஏ. அவர்களால் இயற்றியது.

சீர்கொண்ட பவாநிநகர் வேதவல்லி
யிடங்கொண்ட தேவ தேவன்
பார்கொண்ட பதமலர்மேற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி பகர்ந்து தானும்
ஏர்கொண்ட இன்பெய்தி உலகிற்கு
முய்யுநெறி யிதுவென் றீந்தான்
கூர்கொண்ட பத்தியினன் குமாரசா
மிப்புலமை குறிக்கொண் டானே.

கோயமுத்தூர்க் கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் திருவாளர் அ. கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள் பாடியன.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பந்தாதி மாலை முலைக்குவ மானம் பகர்ந்தலைந்து
நந்தாதி மாலைய வல்லிம ணாள! நணுவுறையுங்
கந்தாதி! மாலையன் காணாத வா!வுன் கழறஞ்சமென்
றந்தாதி மாலை பதிற்றுப்பத் தாக வணிந்தனனே.

(1)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடக்கடக்குஞ் சமயப்பொய் யறிவனெனப் பரமதப்போ ரறைவோ ரான [போ
தடக்கடக்குஞ் சாம்பிளிறத் தூரத்துமொரு சைவசிங் சகச மாயை [கஞ்
படக்கடக்குஞ் சாம்பஞ்சாட் சரமெனக்கொள் தகவுடையோன் பரமன் பாலே [யோன்
தொடக்கடக்குஞ் சரிதமெனும் பலகலையுந் தெரிந்தமைந்த தூயோன் மாதோ [மைந்த

(2)

எழுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பண்ணிலும் பொருளின் சுவையிலுங் கனிந்து
பரம்பொருட் பத்தியும் பழுத்துக்
கண்ணினி லொற்றிக் கொளத்தகுங் கவிகள்
கண்ணுதல் திருமுனே புகன்று
மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் கொள்வோன்
மலர்கொடு தினஞ்சிவ பூசை
எண்ணுறப் புரிவோன் குமாரசா மிப்பே
ரிருந்தமிழ்ச் சிறந்தபா வலனே.

வெண்பா.

வேதவல்லித் தாயுடனே மேவும் திருநணா
நாதர்சங்க மேசுரர்க்கு நற்பதிற்றந்—தாதிசொன்னான்
மெய்ம்மைக் குமாரசா மிக்கவிஞ னென்றேதும்
செம்மைக் குரிசில் சிறந்து

இது திருச்செங்கோட்டு விவேகதிவாகரன் பத்திராதிபரும், ஈரோடு "கோங்குவேள்" பத்திராதிபரும் ஆகிய திருவாளர்
தி. அ. முத்துசாமிக் கோனூர் அவர்கள் இயற்றியது.

அரும்பவா வெகுளியற்றுச் சிவப்பேறே
கருதுமுண்மை யன்பர் தங்கள்
சுரும்பவா வியயதமே துதிகுமர
சாமியின்பிற் சொன்னூ னோர்புற்
றரும்பவா னவரசைக்க முடியாதா
விழைமுக்கட் சோதி நின்ற
அரும்பவா னிக்கூடற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி யன்பி னுய்ந்தே.

இவை அவற்பூந்துறைப் பெண்பாடசாலை திருவாளர் K. S. பழநிவேலுபாத்தியாயர் இயற்றியன.

நகம்பரசங் கந்தனுவா யுதமாலை
யாக்கொடிரு நற்பவாநித்
திகம்பரசங் கமதேமேற் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி செய்தான் சீர்தங்

குகம்பரசம் மணியெனவே சைவமது
தழைத்தோங்கக் கொடியை நாட்டும்
சகம்பரசஞ் சேரவே ளாண்மரபில்
வருகுமார சாமி மாலே.

வெண்பா.

பதிற்றுப்பத் தந்தாதி பாடினர் பவாநி
யதிற்றுப்பத் தந்தா தியம்பு—மிதழ்கனமெய்
மாமறைக் கொம் பாரந்தி வண்ணன்மீ திற்குமர
சாமித் தமிழ்ப்பண்டி தர்.

நன்றி பாராட்டல்.

சீர்திகழ் வதரிச் செழுமறைக் கொடிசேர்
சிவபரஞ் சுடரரு ளுண்ட
நார்திகழ் பதிற்றுப்பத் தந்தா தியினை
நவின்றன னாயினே னதனை
யோர்திக ழநாதி சைவனெம் முகத்தி
லிலகிட வருமாதி சைவப்
பேர்திகழ் மறையோன் பரன்றிரு வுருவம்
பெட்பொடு பூம்மையுந் தொடுவோன்
சீலமார் சிவாக மங்கள்கற் றுள்ளான்
செழுமறை யோதுநா வுள்ளான்
தாலமார் நணாவிற் சுந்தரக் குருக்கள்
தவப்பய னாகவந் துதித்தோன்
கோலமார் நடேசக் குருக்கணல் லுலகோர்
கொண்டிட வச்சினி லேற்றி
நீலமார் மிடற்றெம் மிறையருள் பெற்றான்
நேரில்யான் செய்கைம்மா றெவனே.

இங்ஙனம்,

கு. குமாரசாமி.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தேவாரம்.

திருநணா பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம.

பந்தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்
டெருதேறி
யந்தாரரவணிந்தவம்மானிடம்போலு
மந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்திகூத்தாடவார்பொழிலில்
வண்டுபாடச்
செந்தேன்றெளியொளிரத்தேமாக்கனியுதிர்க்குந்
திருநணாவே (1)

நாட்டம்பொலிந்திலங்குநெற்றியினான்
மற்றொருகைவீணையேந்தி
யீட்டுந்துயரறுக்குமெம்மானிடம்போலு
மிலைசூழ்கானி
லோட்டந்தருமருவிவீழும்விசைகாட்ட
முந்தூழோசைச்
சேட்டார்மணிகளணியுந்திரைசேர்க்குந்
திருநணாவே. (2)

நன்றாங்கிசைமொழிந்துநன்னுதலாள்பாகமாய்
ஞாலமேத்த

மின்றாங்குசெஞ்சடையெம்விகிர்தர்க்கிடம்
போலும்விரைசூழ்வெற்பிற்
குன்றோங்கிவன்றிரைகண்மோதமயிலாலுஞ்
சாரற்செவ்வி
சென்றோங்கிவானவர்களேத்தியடிபணியுந்
திருநணாவே. (3)

கையின்மழுவேந்திக்காலிற்சிலம்பணிந்து
கரித்தோல்கொண்டு
மெய்யின்முழுதணிந்தவிகிர்தர்க்கிடம்போலு
மிடைந்துவானோ
ரையரவரெம்பெருமானருளென்றென்
றாதரிக்கச்
செய்யகமலம்பொழிதேனளித்தியலுந்
திருநணாவே. (4)

முத்தேர்நகையாளிடமாகத்தன்மார்பில்
வெண்ணூல்பூண்டு
தொத்தேர்மலர்சடையில்வைத்தாரிடம்
போலுஞ்சோலைசூழ்ந்த
வத்தேனளியுண்களியாலிசைமுரல்,
வாலத்தும்பி
தெத்தேயெனமுரலக்கேட்டார்வினைகெடுக்குந்
திருநணாவே. (5)

வில்லார்வரையாகமாநாகநாணாக
வேடங்கொண்டு

புல்லார்புரமூன்றெரித்தார்க்கிடம்போலும்
புலியுமானு
மல்லாதசாதிகளுமங்கழன்மேற்கைகூப்ப
வடியார்கூடிச்
செல்லாவருநெறிக்கேசெல்லவருள்புரியுந்
திருநணாவே. (6)

கானார்களிற்றுரிவைமேன்மூடியாடரவொன்
றரைமேற்சாத்தி
யூனார்தலையோட்டி லூணுகந்தான்றானுகந்த
கோயிலெங்கு
நானாவிதத்தால்விரதிகணன்னாமமே
யேத்திவாழ்த்தத்
தேனார்மலர்கொண்டடியாரடிவணங்குந்
திருநணாவே. (7)

மன்னீரிலங்கையர்தங்கோமான்வலிதொலைய
விரலாலூன்றி
முந்நீர்க்கடனஞ்சையுண்டார்க்கிடம்போலு
முனைசேர்சீய
மந்நீர்மை குன்றியழலால்வலிகுறைய
வழியுமுன்றிற்
செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக்குந்
திருநணாவே. (8)

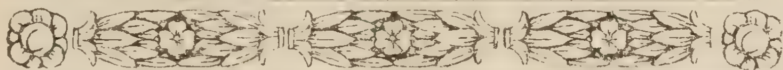
மையார்மணிமிடற்றன்மங்கையோர்பங்
குடையான்மனைகடோறுங்

கையாற்பலியேற்றகள்வனிடம்போலுங்
 கழல்கணேடிப்
பொய்யாமறையானும்பூமியளந்தானும்
 போற்றமன்னிச்
செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்
 திருநணுவே. (9)

ஆடையொழித்தங்கமணேதிரிந்துண்பா
 ரல்லல்பேசி
மூடுருவமுகந்தாருரையகற்று
 மூர்த்திகோயி
லோடுநதிசேருநித்திலமுமொய்த்தகிலுங்
 கரையிற்சாரச்
சேடர்சிறந்தேத்தத்தோன்றியொளிபெருகுந்
 திருநணுவே. (10)

கல்வித்தகத்தாற்றிரைசூழ்கடற்காழிக்
 கவுணிசீரார்
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞானச
 சம்பந்தனென்று
சொல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநணு
 வேத்துபாடல்
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்
 மண்ணின்மேலே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ வேதநாயகீ சமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம:

திருநணுவென்னும்

பவானிப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி.

விநாயகர் காப்பு.

தேமாலை தொடர்மாலை முடிஞான
மறைக்கொடியாந் தேவி பாகக்
கோமானைப் பவானிநகர்ச் சீமானைக்
கூற்றினுயிர் குடிதா ளானைப்
பாமாலைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி
யாற்பரவப் பரிந்தே யெற்கு
மாமாலை யொழித்தருளெம் பிரணவகுஞ்
சரத்திருதாள் வனசந் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூல்.

உலகெ லாந்தன தொருவடி வாகியோ னுணர்கி
லலகிலா வவை யாவையு மல்லவா மமலன்
விலகி லாவொளி மேவிய பவாநிவாழ் வேத
மிலகு தேவியின் பாகனென் றிசைப்பர்மெய் யுணர்ந்
தோர் (1)

உணர்ந்துணர்ந் துணர்ந் துன்னையே பரமெனச் சுருதி
தணந்தி டாமுத னடுவிறு தியினுமே சாற்ற
வுணர்ந்தி டாதிறந் திடுபிற தெய்வத்தை யுன்னிக்
கணந்தனி லிறந் திடுபுலோர் காண்பரோ நணாவே (2)

நணாத வீட்டினை நண்ணிட வெண்ணிடு நலத்தோ
ரெணாத புண்ணிதி மனைமணி மலரணை மண்ணோ
ருணாத புத்தமு தனையநல் லடிசிற்கு முழந்து
நணாவை நண்ணிடார் பரகதி நணுகலெங் நாளோ (3)

நாளு நாளுமே பொய்சொலிப் பிறர்பொரு ணயந்து
கோளு மெண்ணில கூறியே குடிகெடுத் துழன்று
தாளு மோய்ந்திடத் தவந்தவிர் வழியிடைச் சரித்துங்
கேளிர் பற்றுமே கொண்டுநன் னாத்தொழார் கெடு
வார் (4)

கெடுதி கொண்டிடு மனமொடு கிளர்மொழி மெய்யும்
புடை பெயர்ந்திடா துனதுநற் றாடொழப் புரியாய்
விடை யுகைத்தொளிர் விண்மதி முடிக்கணிந் திலங்குஞ்
சடை முடித்திடு சங்கர சங்கமேச் சுரனே. (5)

சங்க மேச்சுர தற்பர சிற்பர தாணு
வெங்க ணாயக பரைதிரு நாயக வெங்குந்
தங்கு நாயக காவிரி நாயக தயங்கு
கங்கை நாயக கானக வதரிநா யகனே. (6)

வதரி மேவிய மறைக்கொடி கொழுநனை மணஞ்சேர்
குதலை மென்மொழிக் குமரன்றன் றாதையைக் கொடி
[யேன்
விதலை நோய்தவிர்த் தாண்டிடும் விமலனை யன்றிப்
பதரின் மேவிய தேவரை யுளத்துணிப் பணியேன் (7)

பணியு மப்பணி புரிபவ னும்பணிப் பயனுந்
துணிவொ டும்மதைச் செயச்சொ லுந் தூண்டுகோ றானு
மெணி யதற்குறு பயன்றரு பவனுநீ யென்ன
நணி யுனைத்தொழப் பண்ணுதி நணுவுறை சிவமே (8)

சிவமெனும் பொரு ளத்துவி தப்பொருள் செழிக்கு
பவமி லாதுயர் நான்கதாம் பொருளென்ப தன்றி
யுவந்த சாந்தமாம் பொருளென மாமறை யுரைக்கப்
மவந்தெ றாருனை யறிகில ரென்னணுப் பரனே (9)

பரம னேயுனைத் தொழுதிடு புண்ணியம் பலியார்
பிரம னேமுதற் றேவர்கள் பிறந்திறந் துழல்வோர்
விரவு விண்ணிடைத் தொழத்தகு விமலமெய்ச்சிவமென்
றுரவு மாமறை கூறுவ தெங்ஙன முணர்வார் (10)

வேறு.

வார்புவி யோடு புனலனல் வாயு
வயங்கிடு வெளிகதிர் மதியம்
ஏர்பெறு புருட னெனவுறு வடிவ
மெட்டுநீ மற்றெவ ருரியார்
தார்பெறு கொன்றை முடியனே வேதத்
தலைவிபங் குறைமணிக் குன்றே
நீர்பெறு பவாநி காவிரி சூழ்ந்த
நிலையனே நணுவினிர்க் குணனே (11)

குணமெனக் கூறு மெட்டுநிற் கன்றிக்
கூறுத லெவர்க்கெவ ருரியார்
பணவரைக் கச்சைப் பகவனே வதரிப்
பாலமர் பாலமோர் விழியாய்
மணமலர்க் கொன்றை மதியமொ டணிந்த
வரதனே பங்கயப் பாதா
வணமலி பச்சை யுருவுடை மயில்சேர்
மணியனாய் நஞ்சுநகர் மருந்தே (12)

மருந்தனாய்ப் பிறவிப் பிணிக்கிருள் மனக்கு
வாய்த்ததோ ரொளிவிளக் கானா
யிருந்தநாண் முனிவர் நால்வர்க்கு மாவி
லியைந்தமுப் பொருள்விரித் துன்னைத்
தருந்தகை ஞானச் சயம்புவே யமலா
சங்கரா தாணுவே பரமா
முருந்துநேர் நகையெம் மறைக்கொடி பாகா
முத்தனே நஞ்சுநகர் முதலே (13)

முதன்மைசேர் கலைக ளெவ்வெவற் றினுக்கு
முறைப்படு பூதங்க ளனைவக்கும்
விதம்படு முலகம் படைத்திடு வோர்க்கும்
விப்பிர ரெனவுரைப் போர்க்கும்
இதம்பெறு தலைவன் பிரமநீ யென்ன
விசைத்திட லன்றிமெய் யன்பிற்
பதம்பெறு மனத்தோர் துதிசதா சிவவோம்
பவாநிரா யகனெனும் வேதம் (14)

வேதநா யகியாங் கொளிர்மணி விளக்கே
விண்ணவ ருண்மகிழ் அமுதே
போதநா யகனே புண்ணிய மூர்த்தி
புழுத்தலைப் புலையனேன் போற்றுங்
காதனா யகனே கண்ணுதற் பரனே
கருதுவா ருளத்துறை கமல
பாதநா யகனே பரம்பொருட் சிவமே
பவாநிவாழ் தவாமுழு முதலே. (15)

பவாநிவாழ் முதலே பரமனே சிவமே
பங்கயன் சிரங்கொய்த பதியே
யவாவினி லழுந்தி யவலமே புரிந்து
மன்பரை யடைந்திடா துற்றுந்
தவாதுனைத் தொழுது பன்மலர் சாத்தித்
தடையிலா துருகிடுந் தொழினீத்
தெவாறினி யுய்வே னெனக்கருள் புரியாய்
எந்தையே நந்திவா கனனே. (16)

நந்திடா வேத முதலிய கலையு
நவின்றிடு குடிலையு முருக்கொண்
டெந்தையாஞ் சிவமே பரம்பொரு ளறிதி
யெனவுரைத் தலினுமே யுணரா
னந்தமா மலரோ னென்றிடி னுலகத்
தறிவுடைத் ததீசியா திகளா
லுய்ந்திடாச் சாபம் பெற்றவ ருன்னை
யுணர்வரோ பவாநியுத் தமனே (17)

உத்தம னேமுன் னியக்கனைய் வடிவுற்
றொருசிறு துரும்புமுன் னிட்டுக்
கத்தனு ளுனென் றிருந்திடுந் தேவ
கணங்களா லசைக்கொணு தாக்கிச்
சித்துரு மறைந்தா யவ்விடத் தருளிற்
சிவையினு ரெனவுணே யுணர்த்தச்
சித்தமே தெளிந்தா ருன்னரு ளின்றித்
தெளிவரோ திருநணுச் சிவமே (18)

தெளிவடைந் திறைநின் றிருவருட் போன்ற
செழும்புனற் பொன்னிநீ ராடிக்
களிமகிழ் வோடும் பூதிகண் டிகையுங்
கனம்பெறத் தாங்கியைந் தெழுத்து
மிளிர்மனத் துன்னி விழியினீர் பெருக்கி
மெல்லிடை வேதநா யகிபங்
கொளிர்நினே யுருகி யுருகியே தொழும்பே
றுற்றன னெத்தவப் பயனே (19)

பயனுனேத் தொழும்பே றன்றியொன் றுண்டோ
பரமனே பன்னகா பரணு
வியனிலத் துயிர்கள் யாவையு மியக்கு
மெய்ப்பதி நீயலால் வேறர்
தயையொடும் பிணிப்பு நீக்கியே தாளிற்
றங்கிட வருள்புரிந் தின்பே
யியைதரப் புரியு மெந்தையே யீசா
விலந்தைமா நீழல் வாழ்பவனே (20)

வேறு.

பவனே முதலாந் திருப்பெயர்கொள்
பதியே யெல்லா வுயிர்களுக்கு
நவமே பெருக்கு மின்பளிக்கு
நலமே கருணைக் குறைவிடமே
யவமே பெருக்கி யுழல்நாயே
னந்தோ கெடுவே னாளாயேற்
சிவமே தனிமை யநாதிமுத்த
சித்தே நனுவிற் றிகழ்பொருளே. (21)

திகழா காயந் தனைத்தோல்போற்
சேரச் சுருட்ட வல்லனன்றே
புகழா லுயருஞ் சிவனையன்றிப்
போவான் முத்தி தனிலென்று
தகவே யுறுநன் மறைசாற்றச்
சற்று மறியா முழுமூட
ரிகழே புரிவர் பவாநிநக
ரீசா வெவ்வா றுய்வாரே. (22)

எவ்வா றுன்னைத் தொழுதிடுவே
னெவ்வா றுன்னை யருச்சிப்பே
னெவ்வா றுன்னை வலம்வருவே
னெவ்வா றுனது புகழ்விரிப்பே
னெவ்வா றுன்றன் சிவாகமங்க
ளியம்ப வல்லே னுணுவுறைவோ
யெவ்வா றரிய தமிழ்நால்வ
ரிசைப்பா வுரைக்க வல்லேனே. (23)

வல்லார் முலையார் மையலிடை
மயங்கி யுழன்ற மதிகேட
னில்லா வாழ்வை நிச்சயமா
நினைந்து நின்பொற்பதம் வழுத்தாப்
பொல்லாப் புலையேன் றனையாளப்
பொருதும் விடைமேல் வருவாயோ
செல்லார் பொழில்சூழ் வதரிவனத்
தேவே யமரர் சிகாமணியே. (24)

தேவ தேவன் மாதேவன்
சிவன்மா கேசன் சர்வேசன்
மூவ ரறியா முழுமுதல்வன்
முத்தன் சித்தன் முற்றறிவன்
எவர் தமக்குந் தலைமைதரு
மிறையோன் பரமன் பூரணனென்
றோவா மறைக ளோதுமறையு
மொருவ னன்றிக் கூறுவே. (25)

கூறு மீச னெனுநாமங்
குலவு தேவ ரெவர்களுக்கு
மேறு மென்றென் றுரைத்தவல
மியம்பித் திரிவர் மறையுணரா
ரா றுமுடியின் மிசைத்தரித்த
வமலா விமையோர் வணங்குகறை
யேறு கண்ட நினக்கன்றி
யேவர்க் குரித்தத் திருமொழியே. (26)

திருமால் பிரமன் இந்திரன்றன்
செல்வப் பதமும் விரும்பிடே
னொருமான் கரத்தி லொளிர்தரநின்
றெளிரும் பரம வெளியினிடை
யருவா யுருவா யருவுருவ
மாகநடித்தைத் தொழி னடத்து
மருமா மறையின் வடிவிலங்கை
யமருங் கமல மலர்ப்பதனே (27)

கமல மலரோ ராயிரத்தாற்
கருத்தி லுன்னைத் தனியிருத்தி
விமலம் பெறவே யருச்சனைசெய்
விண்டு மலர்க்கண் கொண்டருளிச்
சமரந் தெறுக னேமிதரு
தலைவா விரவி பற்றகர்த்த
நிமலா பவாநி நகருறையு
நிறைவே யுண்மை மறையோனே (28)

மறையி னினையே மறையவனு
வகுத்து மரியே முதலானோர்
முறையே மற்றை வருணரென
முழங்கு மறையோர் வணங்குதெய்வ
மிறைவா நீயென் றறிந்துமிகழ்ந்
தேதி லாரை வணங்கலவர்
குறைவே யவர்கள் வேதியராக்
கூறல் நகைப்பை விளைப்பதுவே (29)

வேண்டு மடியர் தங்கள்குறை
　　வேண்டி முடிக்கும் பெருமானே
பூண்ட கருணைப் பெருவாழ்வே
　　பொல்லா மணியே பொன்னேயோ
நீண்ட சீர்த்தி நின்மலனே
　　நிகழ்நன் னணுவி லுறைசிவனே
காண்டல் செய்யும் பரம்பொருளே
　　கரிசில் வதரிக் கண்ணுதலே. (30)

வேறு.

கண்ணுதலோன் கனற்றலைவன் கருதுமறைத்
　　தலைவனெனக் கழற லோடும்
புண்ணியமில் பாதகத்துப் புலைத்தக்க
　　னிகழ்ந்துரைத்துப் புரிந்த வேள்வி
மண்ணினிற்பல் கிளைமடித்துத் தலைதொலைத்துத்
　　தகர்த்தலையே வாய்க்கப் பெற்றான்
நண்ணியுனைத் தொழாதிகழ்வோர் கதியிதுவாம்
　　நணுவிலுறை நன்மை யோனே (31)

நன்மையிலாத் தக்கன்மகந் தனிலுற்ற
　　பெரும்பாவ நவைசேர் தேவர்
வன்மைபெறுஞ் சூரபன்மன் வாதனையுட்
　　சிக்கிவெகு வைக லுற்றுறுந்
தன்மையிழந் துற்றதுயர் சாற்றுவரார்
　　சிவசிவமுன் சார்ந்த மற்றோர்
பன்மைதரு மருஞ்சாபம் பட்டழிந்தார்
　　திருநணுப் பாவா தந்தோ. (32)

அந்தோமற் றெவர்பாலி லறைந்திடுவே
னையாவென் னரும்பா டெல்லா
மெந்தாய்நின் னடிபாவு மெளியேனைக்
கைவிட்டா லென்செய் வேனல்
லைந்தார்கொ ணறுங்கூந் தற் பைங்கிளியென்
னம்மைவலம் பரந்து நிற்குங்
கொந்தாருங் கொன்றையனே பவாநிநகர்க்
குலக்கொழுந்தே குலவுஞ் சோதீ (33)

குலவுமறைக் கொழும்பொருளே கோமளமே
பவாநிநகர்க் கோனே ஞானப்
புலமைமிகுத் திடுங்காழிப் புரவலனு
நாவரசும் புகலா ரூர்க்கோ
னிலகுமணி வாசகத்தெம் மிறைவருமே
புகல்துதிக ளேற்கு நிற்குக்
கலகமனக் கொடியேன்சொல் கவிதையுமேற்
றிடுங்கொனணுக் கடவு ளானே. (34)

கடவுளரெ லாந்துதிக்குங் கடவுளே
யெனதுளத்துங் கலக்குந் தேவே
புடவியுயி ரெவற்றினுக்கும் பொருந்திடும்பா
சங்களைந்து போத நல்கித்
தடையறவா னந்தவெள்ளந் தனிலழுத்திப்
பிறவாத தன்மை யாக்கும்
விடையவனே பவாநிநகர் வித்தகனே
பரமேசா விமல வாழ்வே. (35)

வாழ்வேநற் பெருங்கருணை மலைக்கோனே
வைப்பேயெம் வள்ளற் காழித்
தாழ்விறிருப் பிள்ளையார் தனியன்புத்
தமிழ்மாலைத் தந்தா யென்ற
னூழ்வினையெ லாம்போக்கி யுன்றிருத்தா
மரைமலர்த்தா ளுளத்தே கொண்டிப்
பாழ்ம்பிறவி தனையொழிககக் கருணைவைத்தாய்
என்ன தவம் பண்ணினேனோ. (36)

பண்ணியமு மன்பர்குட்டும் பிட்டுமகிழ்ந்
, தருளளிக்கும் பாலன் றானுந்
தண்ணியசொற் றமிழ்மாலைக் குருகியருள்
அளிக்குமொரு தயாளச் சேயு
முண்மகிழ்ந்து குலவமறைக் கொடிபாகத்
தொடும்பெரிது முளம்பூ ரிக்கும்
புண்ணியனே யெனையாளும் பூரணனே
திருநணாப் புராண தேவே. (37)

தேவேமுன் னியமபயந் தீர்ப்பதற்கு
நின்னடியைச் சேவித் தெந்தாய்
காவாயென் றடிபோற்று மறைச்சேய்க்கக்
காலனைமுன் காலால் வீழ்த்தி
யோவாத பேராயு ளுதவுமுன
தருங்கருணை யுன்னி வந்தே
னாவாவென் றெனைக்காவா யம்மானே
பவானியில்வா ழமல மூர்த்தி (38)

மூர்த்தியுனை யன்றியெவர் முதல்மூர்த்தி
யாயுள்ளார் முன்னோர் நாளி
லார்த்திடும்பே ரலைகடைய வதிற்பிறந்த
நஞ்சுகண்டே யலறிக் கூவி
வேர்த்துடலம் பெரிதுழந்து வீழ்ந்துனடி
துதிதேவர் வீயா துய்யச்
சீர்த்திகழ்நஞ் சுண்டருளுந் திருநணு
வுறைசிவமே தேவ தேவே. (39)

திருநணு வென்றொருக்கா லுரைப்போரே
பெரியோர்கள் செல்வ மல்குந்
திருநணு நகரடையப் பெறுவோரே
முற்சென்மத் திருவி னுளர்
திருநணு நகரடைந்து திருப்பொன்னி
நதியாடித் திருத்தாள் போற்றித்
திருநணு வுறைசிவமே யெனத்துதிப்போர்
முத்திநெறி சேர்வ ரன்றே. (40)

வேறு.

அன்றன் றன்றென் றருமறை கூறிப்போய்
நின்று நிற்கண்டு நேரொன்றுஞ் சொற்றிடா
தொன்றும் வேதக் கொடிபட ரோங்கலே
துன்று சோலைகள் சூழ்நணுச் சோதியே (41)

சோதியே யெனை யாண்டிடு தோன்றலே
யாதி. யேயர னேயட்ட மூர்த்தியே
நீதியே நிறை வேதிம லாம்பிகை
பாதியே பரா னேநணுப் பாநுவே (42)

பாநு வென்ன வொளிர்த்திரு மேனியாய்
பாநு மத்தி யொளிர்கிருப் பண்ணவ
பாநு நேத்திர பர்க்க பதத்தொளிப்
பாநு வேநகு வார்ந்த பகவனே. (43)

பகவனே வினை பாற்றுப வானிலையம்
முகவ னேமுத லேயென தென்பெலா
நெகவ னேக முறைதொழு நேயங்கொண்
டுகவெ னெஞ்ச முருகிடப் பண்ணுமே (44)

பண்ணுந் தொண்டொடு பத்திசேர் நெஞ்சொடு
மண்ணி னைந்தனை யொண்மலர் கைக்கொடு
நண்ணி நான்றொழு நாளுறு மோநகு
வண்ணி றைந்தெ னுளமகிழ் நேயனே (45)

நேய மிக்கு நினைநெஞ்சி னுட்பதித்
தேயுங் கேள்வி யடியர் திருவடி
நாயு மேயிகழ் நானும் பணிந்திட
லீயு நாளுமுண் டோநகு வெந்தையே. (46)

எந்தை யேயிறை யேயிவ் வுலகவாழ்
வுந்துந் துன்பலா லொண்சுக மொன்றுமே
தந்தி டாதெனுந் தன்மை யுணர்ந்துனை
வுந்தி யாதவர் வாழ்வென்ன வாழ்வரோ. (47)

வாழ்வுஞ் செல்வமு மாப்பெருங் கல்வியுந்
தாழ்வில் வன்மையுந் தன்மையு மேன்மையுஞ்
சூழ்வு சேர்சுற்றுந் தோமி லிலந்தைக்கீழ்
வாழ்வு கொண்ணினை யன்றிமற்றுண்டுமோ. (48)

உண்டோ நின்னையொப் பானவ ரெங்கினுங்
கண்டோ வென்னவெ னுட்கலந் தானந்தங்
கொண்டே யின்புறக் கோற்றேன் பிழிந்தனை
வாண்டார் சோலை பவாநிமா கேசனே. (49)

வாண்டார் கூந்தல் மறைக்கொடி பாகத்தெங்
கண்டே சர்க்கரைக் கட்டியே யின்பமே
பண்டே தேவர் பயங்கெடக் காரியுண்
கண்டனே நனுக் காரண வெந்தையே (50)

வேறு.

எந்தா யுனைத்தொழுவா ரெல்லாரு முய்ந்தடைந்தா
ரந்தோ கெடுவே னவலப் பவமதனைந்
துந்தாத் துயர்க்கடனீந் தொண்ணு துழல்கின்றேன்
பந்தார் விரன்மடவாள் பங்கா பவாநியனே. (51)

பங்கே ருகனரியுன் பாதமுடி காண்பதற்குக்
கொங்கார் மலரதனைக் கொண்டுன் குரைகழல்கள்
மங்காமற் போற்றும் வகையறியா தேமயங்கி
யிங்கே யசேதனமா யேமாறி னாரசே. (52)

அரசே யிலந்தைநிழ லண்ணு வுலகர்சிலர்
விரைசேர் திருநீறு மிக்ககண்டி யும்புனைந்தும்
புரைசேருங் கற்பில்லாப் பூவையரைப் போன்றயல
வரையே கடவு ளெனவமுத்தி வாழ்வரெனே (53)

என்னே யுயர்கா யத்திரியென் றெண்ணுமறு
நின்னேய மிக்கு ணிசை நேர வுரைத்திடுமென்
றுன்னு மறையுணர்ந்த வுத்தமர்கள் கூறுவாற்
பின்னே யதை யுணராப் பேயர் பிணங்குவரே. (54)

பிணங்கும் பிறசமயப் பேய்ப்பற்றுக் கொண்டாடி
யணங்குபல கொண்டோ ரறியா துனைப்பழிப்பார்
வணங்குமறை யுன்னையன்றி மற்றெவரைக் கூறுநிலை
யிணங்கும் பரம்பொருளென் றிலந்தைப் பெருமானே.
(55)

பெருகுமன்பு பூண்டே பிரசமலர் கொண்டுனடி
யுருகுமுளத் தாற்றொழுவா ரோய்வர் பிறப்பொழிந்தே
கருகுமனங் கொண்டே கவலை யடைநாயே
னருகு நிறைவதரி யண்மித் தொழுவதென்றோ. (56)

என்றோபஞ் சாக்கரமே யேய்ந்தசிந்தை கொண்டுறுவ
தென்றோமெய் யன்பர்குழாத் தெய்தித் தொழுதிடுவ
தென்றோ மறைக்கொடியோ டேத்தியுனைக் கண்டிடுவ
தென்றோ திருநணு வெய்தியுறைந் தேத்துவதே. (57)

எய்தியமா டாடு மெழின்மனையு மக்களுமே
யுய்தியுற வாய்த்தவையென் றுன்னு மடவோர்கள்
செய்தியெலா மென்றனக்குச் சென்மப் பகையாகச்
செய்தியென நின்றேன் றிருநணுப் புண்ணியனே (58)

புண்ணியமுங் கண்ணியமும் புன்மைதவிர் நன்னெறியு
மெண்ணியவெல் லாமுநின்றா ளேத்தி லுறுவதென்றே
திண்ணியநல் லூக்கமொடு சிந்தைகொண்டே னீலம
[லர்க்
கண்ணிமறை வல்லிபடர் கற்றோள் வதரியனே. (59)

கற்றவருக் கேவல்செயேன் கற்பனவே கற்றறியே
னற்றவர்கள் பொற்பாத நாளுந் துதித்தறியேன்
பற்றலர்க ளோர்மூன் றும் பராகமெனக் கண்டோயே
யுற்றவருக் கூறு துணையே யோங்கிலந்தைப் பதியானே.
(60)

வேறு.

பதியானை யெண்ணி லுயிர்கட்கு மன்பு
பதியாத நெஞ்சி னிடையே
வதியானை நீழல் வதரிக்க ணென்றும்
வதிவானை மாதர் சுருவி
லுதியானை மெய்யி லுதியானை தாதை
யெனவோது வோனை யொளிருங்
கதியானை யுன்னி யுருகா தொழிந்த
கடையேனை யாள்கை கடனே (61)

கடையேனை யாள வருவானை வேத
கலையிற் கலந்த பரனை
விடையோனை வண்மை மிளிர்வோனை முக்கண்
மேலோனை யன்பர் மனவாழ்
வுடையோனை வெள்ளி யுயரோங்க லென்று
முடையோனை வரிகொ ளுரியி
னுடையோனை நல்ல வதரிக்கண் மேவ
லுடையோனை நெஞ்சி னினையே. (62)

நெஞ்சங் கரைந்தெ னஞ்சும் மொருங்கி
நீராறு வார விழியே.
விஞ்சுங் கரங்க ளஞ்சும் பல்போதுன்
மேலாய பாத மிடவே
நஞ்சங் கரந்து துஞ்சுங் களத்த
நறையேற தேறு மிறைவ
தஞ்சம் மிலந்தை யிலகேச வென்கை
தமியே னெநா ளுறுவனே. (63)

எந்நா ளுனது திருவைந் தெழுந்தை
யிமையவோடு மெண்ண லுறுநா
ளெந்நா ளுனது திருநீறிலங்கு
மெழின்மேனி கண்டு மகிழ்நா
ளெந்நா ளுனது பதுமப் பதங்க
ளிதயத் திலங்க லுறுநா
ளெந்நா ளிலந்தை வனமேவு சங்க
மேசா விசார மறுநாள் (64)

அறுகா விலங்கு குழலா ளிலந்தை
யமர்வா ளுனது துயர
மறுமா றிரங்கி யருளே ததும்ப
வடியேனை யாளு மனதா
ளுறுபா கமாக வருவா யெனவு
னுபபாத மின்று தொழுதே
னறிவே துலங்கு சிவமே நனவி
லரசே நிறைந்த முதலே (65)

அரசே விரும்பி முரசே யியம்ப
வமரூடு நின்ற விசயன்
காசே கரங்கொ டடியே பணிந்த
கணமான் மொழிந்த கவினு
ருரைசா லுகின்ற மறைநூ லுமுன்ற
னுயர்வே யலாது மொழியா
துரவா வவன்ற னுயிர்போகு காறு
மொளிர்பூஜை கூறு முனமே. (66)

ஒளிர்வா னிலங்கு கதிரூடு மாய
னுளமூடு நின்ற வொருவ
தளிர்போ லியங்கு திருமேனி கொண்ட
தவவேத வல்லி த[illegible]
குளிர்வா னிணிந்து குலவா வலர்ந்து
குரவே துலங்கு சடைய
மிளிர்கா விலந்தை நகரா விழைந்து
வினையேனை யஞ்ச லெனுமே. (67)

அஞ்சே லெனுங்க ணரமாத ராசை
யதனுன் விசும்பி னடைகீழ்
தஞ்சே யெனுன்ற னடிசேரு சீலர்
தமையே விரும்பி வருமோ
விஞ்சே றுயர்ந்த கொடிசேர் காத்த
விதியார் கடக்க வுரியார்
நஞ்சேறு கண்ட நளிர்கொன்றை சூடு
நாதா நணுவி லமர்வோய். (68)

அமர்விண்ணி லோடு மருணன்பல் துன்ற
வலரும் பகன்ற னொளிர்கண்
தமர் நண்ணு தீய சிறுவேதன் மண்டை
தழலெச்ச னென்பர் தலைநா
வமர்கொண்டு நின்ற வரிவீர மாதி
யதமா யொழிந்து படவே
சமர்கொண்ட வீர தலசங்க [illegible]
தவசங்க ரேச கதியே (69)

தலமே புரிந்த தெருவோ வுறுது
　　தலமேவு பொன்னி யுடனே
நலமே வுயர்ந்த மணியே கொழிக்கு
　　நலமார் பவாநி யதுசேர்
குலதாரு கூட லிடையே படிந்து
　　குழகா மறைக் கொடிபடர்
சிவமே யிலந்தை நிழலே யமர்ந்த
　　தேவே யெனப் பகரவே (70)

வேறு.

பகர்வரிய மறைகளெலாம் பரவுகின்ற பதியே
　பண்ணவனே யென்னாசே பாலனமார் விழியாய்
நுகர்வரிய போகங்க ணுகர்ந்துயர்ந்த பதமே
　நோயின்றி யுறைவரெலா நன்றாளே வழுத்தி
மகமகிழப் பெற்றவர்க ளன்றியெவ ரயலா
　ரம்பொன்மணி யம்பலத்தெம் மருமருந்தே சிவமே
தகவுரிய விலந்தைவனந் தங்குபெருங் கனியே
　சங்கரனே பசுபதியே தாவில்பரஞ் சுடரே. (71)

பரஞ்சுடரே பரசுகமே பரவெளியே பரமே
　பரசிவமே பரநிலையே பரவுபெரும் பொருளே
சிரபுரமார் சிவஞானச் செல்வர்கவு ணியனார்
　தினம்பரவு நவமணியே திகழுமுக்கட் கரும்பே
அரகரவென் னுளத்தமர்ந்த வருமணியே மலையே
　யருட்கடலே யிருட்பகையே யாலநிழ லமர்ந்தே
பரவுமறை யாகமங்கள் பகருமுமா பதியே
　படரிலந்தை வனநாதா பகவவெனக் கருளே. (72)

இலங்கை வனத் தென்றுமம ரெந்தாயே மறைக
ளென்றுமுளா யென்றுதொழு மியலறிந்தே னிறை
சிலந்தியொன்று புரிபூசை யுளந்தனிலே மகிழ்ந்து [யே
செங்கண்ணு ணுக்குமரு ளங்கண்ணு விமலா
கலந்தடியார் துதிகூறிக் கண்ணீரே பெருக்கிக்
கைகோத்துக் குரவையிட்டுக் களித்தாடும் பெருமை
நலந்திகழுந் திருநணு நாதசங்க மேசா
நாயகனே யெனையாள்வாய் நாடரிய பொருளே (73)

பொருளேயென் பொன்னேயென் புந்திமகிழ் கனியே
போதமருள் ஆதரமே புத்தமுதச் சுவையே
தெருளேகொள் மனப்பெரியர் தேடுபெரு நிதியே
செம்மைமறை யோலமிட்டுந் தேறரிய வெளியே
இருளேகொள் மனச்சிறியே னேத்துகுண மலையே
யெண்ணுமலை வல்லிபடர் கண்ணியமாந் தருவே
அருளேகொள் விழியநணு வாவடுதண் டுறையா
யவிநாசி யப்பாநின் னருணினையப் பணியே (74)

அவிநாசி தனிலன்றே யருமறையோர் மகவை
யகல்வாய்க்கொள் கராவினியின் றழைத்தருளு நலத்
தவவாய்மை யரசினுக்குந் தண்கயிலைக் காட்சி [தோய்
தான்காட்டுங் கருணையம்மை சடையவனே விமலா
பவவாய்மை யொழியாதேன் படும்பாடோ பெரிதே
பகரவெளி தலவேறற் ககனவெளி யுறைவோய்
சிவசிவவென் றுயரொழித்துன் றிருவருளுக் கிலக்காச்
செய்குதியோ பவாநிநகர்ச் சிலமுழு முதலே. (75)

சீலமில்லேன் றவமில்லேன் செய்கைநல மில்லேன்
தெளிவில்லே னன்புடையார்ச் சேருமறி வில்லேன்

கோலமில்லாக் கொடியரொடுங் கூடுகுண மில்லேன்
கோதிலனே யாதியனே கோலவெயி றணியோய்
நாலுமறை புகழ்தூயா பவாநிநகர் நாதா
நவில்பஞ்ச கிரிசூழ நடுவணுறை நலமே
தாலமதி லுயர்மதியந் தரித்தருளு மொருத்தா
சங்கமேச் சுரனேயென் பங்கமோட்டிடுமே (76)

மங்கமரு மறைக்கொடியெம் பாகுமொழிக் கன்னி
பாசுமடி யவர்களுக்கே பதமருளு மாசி
துங்கமொடு கண்டிடவே சிங்கலில்சீர்ச் சபையில்
தொன்மைநடம் புரிசிவமே தூய்மையில்லா நாயேன்
பங்கமறுத் துன்னடியார் பங்கிலுற வருளாய்
பண்ணவனே கண்ணவனே பவாநிவள ரமுதே
எங்குநிறை புராணுமுன் னிலந்தைவனக் கபோத
மிரண்டுமரு ளடையவரு ளீசாதே சிகனே. (77)

தேசிகனைக் கருணையனைச் சிவையையிடத் தவனைச்
செங்கமலப் பதத்தானை யங்கமல மலராற்
பூசனைகள் புரிந்தவன்கண் பொங்கமுறக் கொண்டே
பொற்றிகிரி யற்றமதிற் பொற்பினொடுங் கொடுத்த
வீசனைமுற் பன்றிக்கோ டானையுரி யிலங்கு
மீடிலரி யுரியாமை யோடறல்மீன் கண்ணு
மாசறவோர் குறளன்முது கென்புமுறக் கொண்ட
மாதேவைப் பவாநியனை வாழ்த்திடுவன் யானே (78)

வாழ்த்தவெனக் கினிவாயும் வணங்குதற்குத் தலையும்
வண்புகழ்கேட் டிடச்செவியும் மலரினறக்கக் கரமும்
யாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் றிருக்கோயில் சூழப்
பதமுமவன் றிருவடிவம் பார்த்துயரக் கண்ணும்

வீழ்த்தசெருக் கொடுநினைந்து விம்மிவிம்மித் தேம்பி
வியர்வைவிட்டுக் கூத்தாட மெய்யினையுங் கொடுத்தாய்
சூழ்த்தமது காமூரலுந் தாரோய்நற் பவாநிச்
சோதியுமை பாதியனே சோர்விலனிங் கியானே (79)

சோராம லெமன்வருங்காற் சோர்ந்துவிழா தடியேன்
துய்யதிரு நீறணிந்து மெய்ம்மையெழுத் தைந்தா
லாராமை மேற்கொண்டிங் ககங்குழைந்தே யுருகி
யஞ்சலிசெய் கரமொடுன தடிவழுத்த வருளாய்
தேராம லயன்மாலுந் தேடுமணி மலையே
தெள்ளியோ ருள்ளமதிற் றிகழ்தருநல் லொளியே
நீராக வருங்கங்கை முடியவனே சூலம்
நிலாவுகையா திருநணு நீலகண்டேச் சுரனே. (80)

வேறு.

நீலக்கிரி போலுற்றிடு மாலுககரி யவனே
நிமலைக்கொரு பங்குற்றிடு நேயாவொளிர் தூயா
தாலக்கிரி வாழ்வுவிற்குரி யானுக்கொரு தாதாய்
தங்குங்கிரி யெனுமென்வினை தனையேயினிமோதாய்
பாலுக்கொரு சேயுற்றழ லாலக்கட லீந்தாய்
பரமாவென வெமனுலயர் பாலற்கவண் வாய்ந்தாய்
சீலச்சிவ ஞானப்பர தேவாநணு மேவுஞ்
தெய்வக் கமலப்பாதனே செல்வப்பெருமானே. (81)

செல்வச்சிவ மேயற்புத தேவேநணு வாழ்வோய்
சிவைநற்கல சப்பாலுணெ னுளமொப்பிய தேவும்
பல்கத்தவ ஞானத்தொளி பாரெங்கணு மாகிப்
பாவுக்கிறை யாகச்சொலு நாவுக்கிறை தானு

மல்மத்தியி லொண்பாவைபா லுண்மைக்குறு நூத
ஞுசச்சொலு ஞானச்சுட ரருண்மாகட லரசும்
சொல்நற்சுவை கனியக்கவி சொரிகியெந்தையுமொழியுஞ்
சோதிக்கவி யாதிக்கென தேதக்கவி யுறுமோ (82)

ஏதக்குண மேதக்கதெ னென்னைங்கொள நன்னி
யிருந்தேனைநி னருந்தாடொழு வெண்ணலித்தயை
நீதக்குண மலையேயரு ளுதத்தவ நிலையே [பண்ணுய்
நிமலப்பெரு மானேகர கமலத்தொரு மானே
யோதக்கொளு பரனேமலை வேதக்கொடி வரனே
யொளிர்கங்கை முடித்தாய்மழு வொருசெங்கை பிடி
தாதத்திமி யெனநட்டம தாடப்பொலி தாளா [த்தாய்
தண்ணார்வத ரிக்காவில கண்ணுமறை முதலே (83)

மறையிற்பொரு ளொன்றேயெனல் முறையிற்பொரு
[ளுரைரா
மாந்தர்ப்பசு வாகுந்தமை யேந்தற்பொரு ளென்பார்
முறையிற்சொலு மநுனுட்பொருண் முதன்மைப்பர
[மொன்றே
முதிரும்மதை யுணரும்பொருள் கதிரின்றிய மலமாங்
திறையிற்படு பொருளாகிய சீவப்பொருளெனவே
தேறத்தவ மேவற்கிலர் மாயைப்பெரு வினையோர்
நிறைவுற்றிடு முனதற்புத நேயத்திரு வருளே
நேராதவர் சேரார்நணு வாரத்வைத முதலே. (84)

முதலைப்பிடி யதிலுற்றிடு முரடக்களி றுதி
மூலப்பொரு ளேயென்றொலி மூளக்கத றியபோ
ததனைத்துய ரதனிற்கெடா தாளக்கதி ராழி
யதைவிட்டிடு வோனேபர மாரும்மில ரென்றே

பதறிச்சொலு மனிதர்க்கொரு பாங்கார்விடை யாகப்
பகர்நூல்க ளநாதிப்பொருட் பரனீயென லுணரார்
திதலைப்புணர் முலைமாதுமை வதரிப்பெரு மானே
சேவிற்பொலி யாவித்துணை யேயுத்தம தேவே. (85)

தேவிற்பெரு மாலுந்தனி மாவுந்தெளி வாருந்
திருராமனு மழுராமனு முறுவாமனு மலரும்
பூவிற்பொலி கணனுஞ்சல மேவுற்றிடு மீனும்
புகலாமையு மிகுமேனமு மகமேவிய வரியு
நாவிற்பொலி தேவிக்குறு மாதித்தொழி லானு
நறுமாமண முறுமாமலர் நாளுங்கொடு பாடி
மேவித்தொழு தாலித்துஞ லேயித்துணை மேன்மை
மிக்காரெனு மெக்காலமும் வியாதன்னுரை மெய்யே (86)

வியாதப்பெயர் கொளுமாமுனி வேதப்பொரு ளுணர் [வோன்
விரிவாகுபு ராணந்தச மென்னுந்தொகை யாநிற்
கியாதுங்குறை யாதுற்றிட வோதிப்பின ரயன்மா
லலருங்கதி ரவனங்கிய ராதிக்குய ரெட்டெண்
ணியாயங்கொளு தொகையாயுற நேருங்கதை கூறு
நேர்மைத்தனி யோர்மைப்புல னுணியோ ருணர்வார் [கள்
தியானப்பொரு ளாவாய்கரு வியாதிக்கெரி யாவாய்
செம்மைப்பொருளானேநஞ வுண்மைப் பெருமானே (87)

பெருமாமறை யோலிட்டிடு பெரியோய்கரி யுரியோய்
பிறையும்மலர் நறையுஞ்செறி பிணையுஞ் சடையுடை [யோய்

ஒருமாமத னழகங்கம துறு நுண்பொடி கண்டோ
யுலகம்புகழ் கருமானுதி ரங்கொள்கம துடையோய்
வருமாபெரு மொருகாவிரி வளமேவுப வாநி
வதிநல்லமு தக்கும்பம துறமோர்நதி தானு
மருகாவிணை தருபுண்ணிய மிகுதானம துறவோ
யளகாபுரி யாய்காநம னணுகாதெனை யரசே (88)

அளகாபுரி நகரான்முத லாகப்பல ரிங்கே
யமலாநினை வழிபாடுசெய் தடைந்தார்பலன் மெய்யே
வளமாகவி பாடித்துயர் வாடத்திரு ஞானம்
வாய்ந்தோர்நதி தோய்ந்தேபவ மாய்ந்தோர்பல ரன்
உளகாவிடை முகில்மேவிட வோதக்குயில் கீதம் [ரே
உளமேமகிழ் மயிலாடிட வொளிர்கிள்ளைகள் பூவை
குளமாவிழி யாநின்புகழ் கூறத்திரு மிளிருங்
கொங்கிற்றிரு நண்ணுவுறை யெங்கட்கிறை யோனே (89)

இறையேசர ணீசாசர ணேதந்தவிர் மாதா
விணையுந்திரு மெய்யாசர ணையாசர ணென்னு
ளுறைவாய்சர ணொருவாசர ணேமென்பொரு ளானே
யுன்றாள்சர ணின்றாள்சர ணொளியாய்சரண் வெளி
நிறைவாய்சர ணியமாசர ணித்தாசர ணத்தா [யாய்
நேயாசர ணயாசர ணிமலாசர ணமலா
குறைவில்லதோர் குணனேசர ணினதம்புய பதமே
குறுகுந்தமி யேனுன்சரண் குலவுந்நணு வரனே (90

வேறு.

அரவமார்பணிப் பரமபோற்றியெம்
மையபோற்றிநன் மெய்யனே

யமலபோற்றியெம் மடிகள்போற்றிநல்
லரசபோற்றிநல் லழகுறைஞ்
சிரவபோற்றிசெஞ் சேவபோற்றியார்
தேவபோற்றிசெங் கமலமேற்
செறியுநான்முகன் றலைகொளுத்தம
தீனனுயினேன் போற்றியெம்
பரமபோற்றிமுப் புரமெரித்திடும்
பகவபோற்றியெம் மம்மையின்
பாகமார்திருத் தேகபோற்றியே
பதரிமேவிய சதுரனே
குரவமார்திருக் குமரநாயகன்
கோதிறந்தையே போற்றியாள்
குழகபோற்றியென் குறைகடீர்த்திடுங்
கோலபோற்றியோ போற்றியே (91)

கோலபோற்றிசே ாலபோற்றியென்
குறைகடீர்த்திடுங் குமுதவாய்க்
கோதைமென்மலர் வேதநாயகி
கொழுநபோற்றிவெம் மழுவனே
தாலமேலுயர் சேவுயர்த்திடுந்
தலைவபோற்றியெந் தந்தையாந்
தருணபோற்றிமெய் வருணபோற்றிசெஞ்
சாணபோற்றிநால் வேதமா
நூலபோற்றிமா மூலபோற்றியே
நுவலருந்திருக் கயிலைமே
னுதிகொள்மூவிலைச் சூலமேந்தியாய்
நுன்றிருப்பதம் போற்றிநற்
சீலபோற்றிமா விலந்தைமேவிய
செல்வபோற்றிநண் ணுவரு

தேவபோற்றிவிண் ணுதிபோற்றிவாழ்
சிவாயபோற்றியோ போற்றியே. (92)

ஆதிபோற்றியென் னப்பபோற்றியென்
னத்தபோற்றியென் னருமைசேர்
ஐயபோற்றிவாழ் துய்யபோற்றியிங்
காருமொப்பிலா தேயொளிர்
சோதிபோற்றிமா நீதிபோற்றிவான்
றுலங்குகின்றதோர் தன்மைசேர்
தொன்மைபோற்றிமெய்ம் மின்மைபோற்றியுன்
றொடர்பறுதோர் உமையவள்
பாதிபோற்றிகற் பதரிமாநிழற்
பகவபோற்றிவஞ் சகர்கள்பாற்
படர்கிலாதவா போற்றிபங்கயப்
பதநிழற்கணே போற்றியீண்டெனை
யேதிலாளனென் றெண்ணிநீக்கினு
லெங்கனுய்குவேன் போற்றியெவ்விடத்
தேவர்பாலடைந் தெய்துபங்கஙீக்
கென்றுவேண்டுவ தெந்தைபோற்றியே (93)

பங்கயப்பதம் போற்றிமேருவிற்
பண்ணவத்திரு மாலெனும்
பாணபோற்றிமா வேதமாவுடைப்
பாரெனுந்திரு மாரதத்
துங்கபோற்றிநற் சங்கபோற்றிநற்
சோதிபோற்றிநஞ் சுண்டிடு
தூயபோற்றிமா மாயபோற்றியேர்
துன்றுமான்மழுத் தோன்றலா
மெங்கணுயகா போற்றியென்னையா
ளீசபோற்றியோர் தேசனே

யெந்தைபோற்றியெம் பெருமபோற்றியோ
வேலவார்குழற் கௌரியோர்
பங்குடைப்பெரும் பரமபோற்றிசிற்
ககனமார்நடப் பாதனே
பசுபதித்தனிக் கடவுள்போற்றிநீள்
படரிலந்தைமா நிழலபோற்றியே (94)

நிழல்விடும்மழுப் படைதுலங்கிய
நித்தபோற்றிசா லுத்தம
நிமலபோற்றிகண் ணுதலபோற்றிநன்
னெறியபோற்றி மூதறிஞர்கள்
அழனிறத்தவா வாலமுண்டரு
ளாதிபோற்றியென் றனுதினந்தொழும்
அண்ணபோற்றிமுக் கண்ணபோற்றியா
ரருளபோற்றிவா ரூறுசடைக்
குழகபோற்றியெண் குணமுடைப்பெருங்
குன்றமன்னதோர் கோலமார்
கோதிலாதவா போற்றிபுண்ணியக்
கொள்கையாகம மோதிடும்
அழகபோற்றியென் னப்பபோற்றியெம்
மடிகள்போற்றிவே றொப்பிலா
வாசபோற்றிசீ ரிலந்தைநீழல்வா
ழமலபோற்றியோபோற்றியே (95)

அமலபோற்றிவெண் ணீறணிந்தொளி
ராகபோற்றிவிற் கயிலையென்
னசலபோற்றிகண் மணியணிந்திடு
மதுலபோற்றிநின் னடியரை
மூமலநீக்கியாள் முதல்வபோற்றிமுப்
பொருள்விரித்தரு ணெறியருள்

முத்தபோற்றியெங் கத்தபோற்றிவண்
சுத்தபோற்றிமுற் காலனைக்
கமலநேரடிக் கழல்கொடெற்றிய
கடவுள்போற்றிகங் காதர
காடகுஞ்சரத் துரிவைகொண்டிடு
காரணாநிறை பூரணா
சிமயமால்வரைக் கன்னிபங்குறை
தேவபோற்றியோ மூவருந்
தேர்கிலாததோர் வதரிமேவிய
சீலபோற்றியோ போற்றியே (96)

சீலபோற்றியன் றுனிழற்கணே
சின்மயக்குறி விரலினாற்
றெளிவுணர்த்திய முழுமுதற்பொருட்
டெய்வபோற்றியென் செய்கையைக்
கோலமாக்கிநின் கோலமார்கழற்
கொண்டுகாத்தவா போற்றிவஞ்சகக்
கொடியனேனையு மடிமைகொண்டிடு
குணநிறைந்தவா போற்றிநாயினேன்
தாலமீக்குய ரேதிலித்தலந்
தங்கவைத்தவா போற்றியுன்னையே
சாற்றவைத்தவாபோற்றி நித்தியஞ்
சாரவைத்தவா போற்றிமுன்
மூலமாவினைப் பாசமோட்டிடு
முனைகொள் சூலமாம் படையுடை
முனிவபோற்றிநற் கனியிலங்கைசேர்
முதிர்சுவைக்கனி போற்றி போற்றியே (97)

கனிவுசேருளங் கொண்டுநின்றுநின்
கமலசெஞ்சர ணெஞ்சினிற்

கதுவமென் கணி லமுததாரைகள்
கரைபுரண்டிட மெய்யிலே
பனிவருந் துளி யதனொடொண்மயிர்
படியிலாதுயர் பொடியெழப்
பண்ணியஞ்சலி கைகொளக்கடை
படுமெனுள்ளமு முருகிட
வினிவரும்பய மேதுமின்றிநி
னிணையிலாதசீர் பாடியே
யீசதத்தமி யிட்டிடச்செய்யு
மிறைவபோற்றியெ னெந்தையே
யினியசர்க்கரை பாலொடொண்பழ
மென்னவுள்ளெழு மின்பமே
யிசைகொடக்கிண வதரிமேவிய
வெய்ப்பில்வைப்பனுய் போற்றியே (98)

எய்ப்பில்வைப்பனுய் போற்றியேழையே
னிடர்கொணல்குர வினிலழுந்திடா
தினிதிரைண்டிடு மீசபோற்றிபொற்
பேறுதாளுடை யெந்தையே
துய்ப்பினிற்குரி யமுதமன்னமெய்ச்
சோதிபோற்றிவெண் ணீறணி
சுகுணபோற்றிமெய்ச் சுயம்புபோற்றிசிற்
சொருபபோற்றிவே தாகம
மெய்ப்புகழ்ப்பொருள் போற்றிசைவமா
மெய்ந்நெறிப்பொருள் போற்றியே
விமலபோற்றிநல் லமலபோற்றிவெள்
ளேறபோற்றிநற் கொங்குசேர்
செய்ப்பெருந்திருப் புனிதநன்னனுத்
தேவபோற்றிவா லறிவனே

தீனனேனையுன் றருளதோதிடச்
செய்த புண்ணியா போற்றியே (99)

போற்றியாரணு போற்றிகாரணு
போற்றிபூரணு போற்றியே
போற்றிசங்கரா போற்றியங்கணு
போற்றிசம்புவே போற்றியே
போற்றிமாவத ரிக்கண்மேவியாய்
போற்றிசங்கரி பாகனே
போற்றிதாணுவே போற்றிபண்ணவா
போற்றியைம்முகா போற்றியே
போற்றிசந்திர தாரணுசிவ
போற்றியாதியே போற்றியே
போற்றிசங்கம நாதனேநணுப்
புண்ணியமுதல் போற்றியே
போற்றிநாயினேன் மாலைகொண்டருள்
புனிதசீர்ச்சிவ வுலகனே (100)

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வேதநாயகிசமேத ஸ்ரீ சங்கமேசாய நம:

